సత్యంవద(ధ)

న్యాయపతి రాజగోపాలం

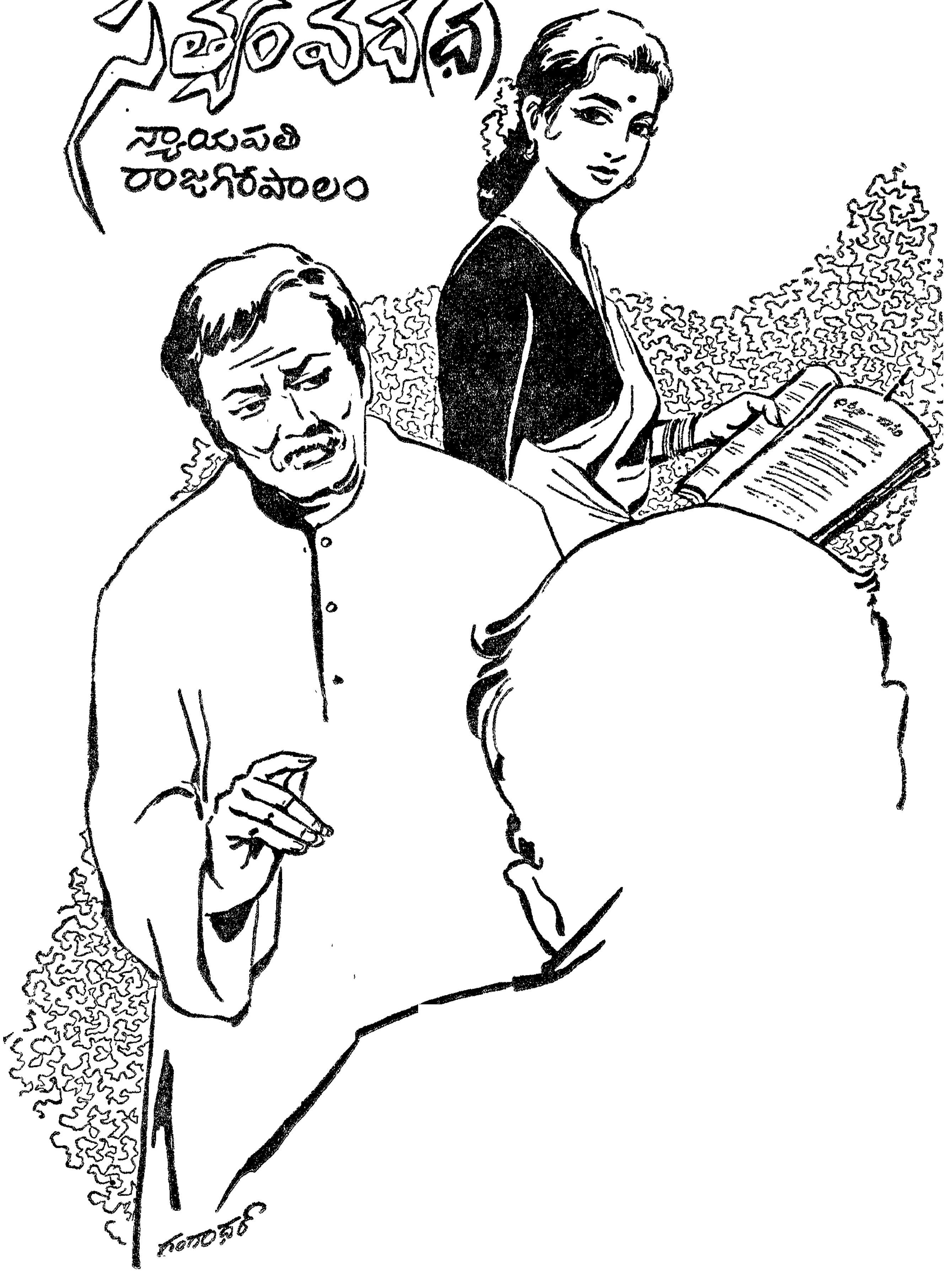

విశ్వం పూర్తిపేరు విశ్వనాథం. సత్యం పూర్తిపేరు సత్యనారాయణ. ఇద్దరూ సమాన వయస్కులు. విశాఖపట్టణంలో బి. ఎల్. చదువుతున్నారు. హాస్టలులో ఇద్దరూ ఒకే గదిలో క్రిందటి సంవత్సరంనుండి ఉండడంవల్ల ఇద్దరి మధ్యా స్నేహం బాగా కలిసింది. చదువు సమాప్తం అయింది. పరీక్షలు అవుతున్నై. వచ్చే మూడవ తేదీతో పూర్తి అవుతాయి.

మనం తెర ఎత్తేటప్పటికి రేపటి పరీక్షకు కావలసిన పుస్తకాలు తిరగవేస్తూ, ముఖ్యమైన విషయాలు పైకి చదువుతున్నాడు విశ్వం. గదిలో పచారు చేస్తూ, వింటున్నాడు సత్యం. ఇంతలో పోస్టుమాన్ వాళ్ళ గదిలోకి ఒక కవరు గిరవాటు వేసి వెళ్ళిపోయాడు. సత్యం దానిని తీశాడు. "శ్రీవారికి ఉత్తరం వచ్చింది" అంటూ విశ్వం చేతికి అందించాడు.

విశ్వం కవరు విప్పి చదువుతున్నాడు.

"ఏమిట్రా అంత దీక్షగా చదువుతున్నావ్? మీ నాన్న ఏమైనా పెళ్ళి సంగతులు వ్రాశాడా?" అని సత్యం అడిగాడు.

అవును అన్నట్టు తల ఊపాడు విశ్వం.

"గుడ్. ఏ ఊరు? ఎంతకట్నం? ఏం చదువుకుంది? ఎలా ఉంటుంది?" అని నాలుగు ప్రశ్నలు వేశాడు సత్యం.

ఉత్తరం చదవడం ముగించి చెప్పాడు విశ్వం: "నాకుకాదు—మా చెల్లెలి పెళ్ళి విషయం వ్రాశారు. మా నిర్మలను నువ్వు పెళ్ళి చేసుకోవాలని నా అభిప్రాయం. ఆ సంగతి నువ్వు గ్రహించే ఉంటావు. మా తండ్రిగారికి ఈ విషయం వ్రాశాను. వారు ఏమిటి వ్రాస్తున్నారంటే—"

"ఏమిటి వ్రాస్తున్నారంటే?" అన్నాడు సత్యం—విశ్వం ఉచ్చారణ, గొంతుక అనుకరిస్తూ.

"చదువుతా విను" అన్నాడు విశ్వం. "నీకూ, నిర్మలకీ ఇష్టపడితే—మీ అమ్మ లేనేలేదు—నీకూ ఇష్టపడితే, ఆ అబ్బాయికి తండ్రి లేడని వ్రాశావు కాబట్టి వాళ్ళ తరఫు పెద్దవారెవ్వరో ఎడ్రసు తీసుకో. తర్వాత సంగతి నేను చూచుకుంటాను."

"సరి సరి నా మీదకే తెచ్చిపెట్టావ్? ఇంతకీ పెళ్ళి గురించి నా అభిప్రాయాలు నీకు చెప్పడం, అహోరాత్రాలు మనం వాదించుకోవడం, జరిగాయా? నా గురించి అప్పుడే మీ తండ్రికి ఎందుకు వ్రాశావ్?" అని సత్యం అడిగాడు.

"నీ మొహం. నీ ఉద్దేశం నెరవేరడం మన ప్రస్తుత సాంఘిక పరిస్థితులలో కుదరదు. ఈ సంగతి నీతో ఎన్ని పర్యాయాలో నేను చెప్పాను. తనకు కాబోయే భార్యను—ఆమెకు తన కాబోయే భర్త అని తెలియనివ్వకుండా—కొన్నాళ్ళపాటు దగ్గరనుండి గమనించాలట. ఇది ఎలాగ వీలవుతుంది? ఇటువంటి పిచ్చి ఉద్దేశాలు పెట్టుకుంటే ఈ జన్మలో నీకు పెళ్ళికాదు" అన్నాడు విశ్వం.

"నాకు మాత్రం అది అతి ముఖ్యమైన షరతు. పెళ్ళి చేసుకోవడం అంటే, ఆజన్మాంతం మనకు కాబోయే భాగస్వామిని, అర్ధాంగిని ఎంచుకోవడం అన్నమాట. ఆమాత్రం జాగ్రత్త మనం ముందు తీసుకోవద్దా. గుడ్డిగా గోతిలో పడమంటావా?" అన్నాడు సత్యం.

"అందుకే మనవాళ్ళు కుటుంబ సాంప్రదాయం అంత పట్టుదలగా చూస్తారు. మా చెల్లెలి గురించి అనేకసార్లు నేను చెప్పడం నువ్వు విన్నావు. మా నిర్మలవంటి యోగ్యురాలు నీకు తపస్సు చేసినా దొరకదు. నా చెల్లెలని నేనేమీ అతిశయోక్తి పలకడంలేదు" అన్నాడు విశ్వం.

"గట్టి చిక్కే తెచ్చిపెట్టావ్" అన్నాడు సత్యం.

"అనుకున్న ప్రకారం మనం బయల్దేరితే నిన్ను ఒకరోజు మా ఇంటివద్ద దింపి మా చెల్లెలిని నీకు చూపిద్దామనుకొన్నాను. కాని, మా నాన్నగారు నన్ను పదవతేదీవరకు ఇక్కడే ఉండవలసిందని వ్రాశారు" అన్నాడు విశ్వం.

"మళ్ళీ అదేమిటి?"

"నిత్యానందస్వామిజీ అనే వేదాంతి హరిద్వారంలో ఒక రున్నారు. వారు వ్రాసిన గ్రంథాలు ఈమధ్య మా నాన్నగారు చదివారు. అప్పటినుండి నిత్యానందస్వామివారిపైన ఒక గొప్ప గురుభావం ఆయనకు కలిగింది. వారి దర్శనం చేయాలని; వారిని మా ఇంటికి తీసుకువచ్చి కొన్నాళ్ళు ఉంచుకోవాలని, వారివలన తమ సందేహాలు తీర్చుకోవాలని మా తండ్రిగారికి సంకల్పం కలిగింది. వారిని మా ఇంటికి రమ్మని అభ్యర్థిస్తూ ఉత్తరాలు వ్రాశారు. ఇప్పుడు ఆ స్వామిజీ వస్తున్నారట. తొమ్మిదవతేదీని వారు విశాఖపట్టణం వస్తారట. దివ్యజ్ఞాన సమాజంలో దిగుతారట. పదవ తేదీని మా ఊరు వస్తారు. నన్ను పదవతేదీవరకు ఇక్కడే ఉండి, వారిని మా ఇంటికి తీసుకురమ్మని మా నాన్నగారు వ్రాస్తున్నారు" అన్నాడు విశ్వం.

"అబ్బో పెద్ద గాథే. అయితే నువ్వు మూడవ తేదీరాత్రి రావడం లేదన్నమాట" అన్నాడు సత్యం కుర్చీలో కూర్చుంటూ.

పది నిముషాలు మౌనంగా కూర్చున్న సత్యం తలలో అకస్మాత్తుగా ఒక మెరుపు మెరిసింది.

"ఇంతవరకూ ఆ నిత్యానందస్వామి ముఖం కూడా మీ రెవ్వరూ చూడలేదన్నమాట." అన్నాడు సత్యం.

"లేదు"

"వారికి ఎవరైనా శిష్యులున్నారా?"

"ఏమో తెలియదు. బహుశ ఉండవచ్చు" అన్నాడు విశ్వం. సత్యం తలలో మెరిసిన మెరుపు ఏమిటో ఈపాటికి మీరు గ్రహించే ఉంటారు. పదవతేదీవరకు ఆ స్వామిజీ, విశ్వంవాళ్ళ ఊరు వెళ్ళరు. ఈలోగా తను స్వామిజీ శిష్యుణ్ణి అని వాళ్ళ ఇంట్లో ప్రవేశించవచ్చును. ఆ నిర్మలను తన ఉద్దేశం ప్రకారం "స్టడీ" చెయ్యవచ్చును. ఒకటి రెండు రోజులలో ఇక స్వామిజీ, విశ్వం, వస్తారనగా ఏదో మిషపెట్టి తను అంతర్థానం కావచ్చును.

శేషైన ప్లాను. "నీ షరతు మన ప్రస్తుత సాంఘిక పరిస్థితులలో కుదరదు" అంటాడు విశ్వం. వాడి మొహం. ఎందుకు కుదరదు? భగవంతుడిచ్చిన మెదడు కాస్త సరిగ్గా పనిచే సాధ్యం కానిది ఏదీ ఉండదు అనుకొన్నాడు.

ఆ రాత్రంతా సత్యం ఎంత ఆలోచించి ప్లానులో ఏవీ లోపాలు కనపడలేదు.

2

విశ్వం—తండ్రి రామారావుగారు హాల్లో [illegible]న్నారు. పక్కనే ఇంకొక కుర్చీలో కూర్చొ[illegible] పుస్తకం చదువుతోంది నిర్మల.

"నమస్కారం! రామారావుగారి ఇల్లు ఇదే" అంటూ ప్రవేశించాడు సత్యం.

"నమస్కారం. నేనే రామారావుని. దయచెయ్యండి" అని ఆహ్వానించి, సత్యం కూ[illegible]న్నాక, "తమరెవరు?" అని అడిగారు రామా[illegible]గారు. నిర్మల లేచి వెళ్ళి కాస్త దూరంగా [illegible] చూస్తున్నది.

"నేను హరిద్వారంనుండి వస్తున్నా[illegible] నన్ను నిత్యానందస్వామిజీ తమ వద్దకు [illegible]పారు. నేను వారి శిష్యుణ్ణి. నా పేరు సత్యాన[illegible] అని చెప్పాడు సత్యం.

రామారావుగారు, నిర్మల ఒకరి మొహం చూచుకొన్నారు.

"మీరు హరిద్వారంనుండి వచ్చి ఎన్ని[illegible] అయింది?" అని ప్రశ్నించారు రామారావు[illegible]

"ఇదే రావడమండి. నిత్యానందులవారు [illegible] తేదీని ఇక్కడకు వస్తారు. ఆ మాట మీకు ముం[illegible] ఉత్తరం వ్రాశామని కూడా చెప్పారు. వారికి నియమాలు, నిష్ఠలు ఉన్నవి. వాటికి అనుకూ[illegible] ఇక్కడ ఏర్పాట్లు చేయించమని ముందుగా పంపారు" అన్నాడు సత్యం.

"ఇక్కడకు వెళ్ళమని నీతో వారు ఏ[illegible] చెప్పారు?" అన్నారు రామారావుగారు.

ఏకవచన ప్రయోగం కొద్దిగా బాధ[illegible]చింది సత్యానికి. "ఇవ్వాళకు మూడవ రో[illegible] వారు చెప్పిన అర ఘంటలోగానే రైలు [illegible]నండి" అన్నాడు.

"నువ్వు దొంగవా, మోసగాడివా?" అ[illegible] రామారావుగారు పెద్ద గొంతుకతో.

"అంత అగౌరవంగా మాట్లాడుతున్నారేమి" అన్నాడు సత్యం మొహం ఎర్రగా చేసుకొని.

"ఎందుకా? ఇలాగ రా" అని రామారావు[illegible] సత్యం—చెయ్యి పట్టుకొని, హాలులోంచి [illegible] గదిలోనికి ఉన్న కిటికీవద్దకు తీసుకువెళ్ళారు. "[illegible] చూడు" అన్నారు.

లోనికి చూచాడు సత్యం. గదిలో ధ్యానము[illegible] కూర్చుని ఉన్నారు స్వామిజీ.

"ఏమిటి చెప్తావ్ ఇప్పుడు?" అన్నారు [illegible]రావుగారు, సత్యాన్ని తిరిగి కుర్చీవైపు తీ[illegible] వెళ్ళి.

సత్యం ముఖాన్ని నెత్తురులేదు. కాళ్ళల[illegible] కంపం ప్రారంభించింది. "ఏ—ఏమిటి చెప్పి[illegible] నాకే తెలియడంలేదే" అన్నాడు హీన స్వరం[illegible]

"తెలుస్తుంది తెలుస్తుంది. పోలీసులనిపిల్చి[illegible] గిస్తే బాగా తెలుస్తుంది. పోలయ్యా, పోలయ్యా అని పిల్చారు రామారావుగారు. పోలయ్య వచ్చాడు[illegible]

39 వ పేజీ చూడండి

"సరస్వతీ ! .... ఆయన ఎందుకు వెళ్ళారు ... నాకు తెలుస్తూంది. ప్రతీకను. దగ్గరగా రావమ్మా. .... జాగ్రత్తగా చూసుకో నీ భర్తను.... రాము ఆరోగ్యం ...." మీనాక్షి అలా అన్నీ అప్పజెపుతూ ఉంటే, సరస్వతి మనసు బాధపడిపోయింది. అలా అనవద్దని ఎంత చెప్తున్నా, మీనాక్షి ధోరణి మార లేదు.

ఉండి ఉండి చలిస్తున్న మీనాక్షి మనసు మళ్ళీ చంచల మయింది. ఆవిడ కళ్ళల్లో తిరిగి నీరు చిప్పిల్లి, పచ్చని చెంపల మీదుగా జారిపోతూ ఉండగా హీనస్వరంతో మాట్లాడుతున్నది:

"సరస్వతీ ! రామకృష్ణ లేకుండా పోవడం నా దురదృష్టం ..... నే నంత పుణ్యం చేసుకోలేదు. చిన్నప్పటినుండి నన్ను వెంటాడుతున్న అభాగ్యమే ఇప్పుడు విలిచిపోయింది ...... మొదటినుండి భగవంతుడు నన్ను చిన్నచూపే చూశాడు సరస్వతీ!.... కానియ్యి. చేసిన పాపం యిక్కడితో నశించనీ— కానీ, కానీ .... రాము లేని బాధను భరించలేకుండా ఉన్నానమ్మా ! మళ్ళీ ఎక్కడ చూస్తాను ?"

సరస్వతి దుఃఖాన్ని ఆపుకోలేక మొగాన్ని కొంగు అడ్డం వేసుకుని ఏడ్చింది. మీనాక్షి కనురెప్పలు బాధగా మగతగా వాలాయి. ఆమెకు విసురుతూ విచారంగా కూర్చుంది సరస్వతి.

"పాపం! ఆయనకు తల్లి—స్థితి ఇలా ఉందని తెలియదు .... ఎంత దూరం వెళ్ళారో ఈపాటికి. టెలిగ్రామ్ ఇవ్వటానికయినా వీల్లేనట్లుయింది. అత్తయ్యకి ఆయనంటే ప్రాణంకన్నా ఎక్కువ. ఆయనకీ అంతే .... శ్యామశాస్త్రి కృతులు పాడు తుంటే, అమ్మే నా కళ్ళకు కనిపిస్తుంది అని తనతో చాలాసార్లు చెప్పారు. అటువంటిది .... ప్చ్. భగ వంతుడు హృదయాలను ప్రేమలతతో బంధించి బలవంతంగా విడదీస్తా డెందుకో ? ...." సరస్వతి ఆలోచిస్తున్నది. కానీ, ఆమె తలచినది తప్పేనని తేలిపోయింది కొన్ని నిమిషాల్లో.

తెల్లవారుఝామున రామకృష్ణ స్టేషన్‌కు వెళ్ళే సరికి అతను వెళ్ళవలసిన ట్రెయిన్ అప్పుడే దాటిపోయింది. రామకృష్ణకు మీనాక్షి పట్లనే కొంత బాధ్యత అలవడింది. తత్సంబంధమైన ఉద్వేగాలే అతనివి. తిరిగి యింటిముఖం పట్టడమేమిటి—ప్రొద్దున్నే పది గంటలకు మరో బండి ఉన్నది—మధ్యలో మారాల్సిన బండి అయినా అందులోనే పోవచ్చు అని నిశ్చయించుకున్నాడు. అంతవరకు ఎల్లాగో ప్లాటుఫారంమీద, వెయిటింగ్ రూములోను, బుక్‌స్టాల్‌లోను కాలక్షేపం చేశాడు రామకృష్ణ. తీరా పది గంటలు కావస్తుంటే ఎక్కవలసిన రైలు మరో రెండు గంటలు లేటని ఎవరో చెప్పారు అతని వాలకం చూసి. రామా ఇదేం కర్మ అనుకుంటూనే, ఆ రెండు గంటలూ గడిపేశాడు. అప్పటికీ రైలు వచ్చే సూచన కని పించకపోగా, విసుగెత్తింది. ఎలాగూ తప్పేదే తప్పింది —రాత్రికే ప్రయాణం బాపుంటుంది అనుకుంటూ కృతనిశ్చయుడై వెనుదిరిగాడు.

ఆ రానటం దాటటం ఇంట్లో పరిస్థితి చూస్తూనే అతని గుండె జారిపోయింది. చుట్టూ కొందరు ఆడవాళ్ళు, మధ్యగా మంచంపైన స్పృహలో లేని మీనాక్షి; కళ్ళద్దుకుంటున్న సరస్వతి .....

"ఏమయింది ? అమ్మా ! ఏమిటి ?" అంటూ తీవ్రంగా కొట్టుకుంటున్న గుండెతో అందర్నీ తోసుకుని మీనాక్షిపై వాలిపోయాడు.

భగవంతుడు పంపినట్లు వచ్చిన రామకృష్ణని చూసి ఆశ్చర్యపోయింది సరస్వతి ఆ విచారంలోనే. శరీరంపైన బరువుగా తోచగానే, మెల్లగా అతి ప్రయత్నంతో చూసింది మీనాక్షి. రామకృష్ణ ఉన్నాడు ఎదుట; మీనాక్షి నేత్రాలు ఆనంద పూరితాలై పోయినాయి. ఆ వాత్సల్యం చూచి ప్రపంచమే కదిలిపోతుందేమో ! రామకృష్ణను హృదయానికి హత్తుకుని కలతలన్నీ విస్మరించింది. బాధనూ, ఉనికినే మరచింది. ఎలా వచ్చాడు రామ కృష్ణ అనే ఆలోచనే లేదు. ఆలోచించే స్థితి ఆమె నుంచి ఎప్పుడో దాటిపోయింది.

"ఏమయిందమ్మా ? ఏమిటి ? మాట్లాడవూ ?" రామకృష్ణ—హృదయం బద్దలయింది. కన్నీటి కెరటాలు కట్టలు త్రెంచుకున్నాయి. తన మీద పడి ఏడుస్తున్న రామకృష్ణ చేతిని బలహీనంగా, దగ్గరకు తీసుకుని ముద్దుపెట్టుకుంది మీనాక్షి.

"రామూ ! ఏడవకురా ! నేను .... చచ్చిపోతే మాత్రం .... అప్పుడు అందరిలా .... నిన్ను మరచి పోతా ననుకున్నావటరా ? .... నీ దగ్గరే ఉంటాను పిచ్చి—తండ్రీ ! ఒకమాట. నీకు కూతురు పుడితే నా పేరు పెట్టినా పెట్టకపోయినా గాని—దాన్ని సంగీత విద్వాంసురాల్ని చెయ్యిరా ...."

జలజల రాలిపోతున్న కన్నీళ్ళను అరికట్టలేక పోయాడు రామకృష్ణ.

"అమ్మా! తెలుసుకున్నాను.... అంత అదృష్ట వంతుణ్ణయితే ఇంకేం కావాలి నాకు—నాకోసం నువ్వు నోములు నోచావు .... నీకోసం నేను పూజలు చేస్తాను తప్పకుండా ...." మీనాక్షి కళ్ళు మూసు కునే, రామకృష్ణ చెంపలను మృదువుగా తుడిచి ఆయాసంగా నవ్వింది:

"ఎందుకు నాన్నా ! ఇలా బాధపడతావు .... అన్నీ తెలుసనుకున్నావు .... ఇంతేనా నీకు తెలిసింది? ఊరుకో ఇక .... ఈ జీవిత సంగీతాన్ని ఆనందంగా ముగించివేయాలి ! నా తండ్రివి కదు ! పరమా త్ముడు .... అదిగో .... రామూ! పాడవూ ?"

రామకృష్ణునికి మీనాక్షి—భాషే,భావమూ తెలుసు. 'పరమాత్ముడు వెలిగే ముచ్చట' అనే త్యాగరాజ స్వామి—కృతి పాడటం మొదలుపెట్టాడు. దాని నాదమై, రాగమై, భావమై, అనుభవమై కలిసి పోయాడు రామకృష్ణ. ఆ సమయంలో మీనాక్షి అలసిపోతూ, కళ్ళు తెరిచి చూచింది. రామకృష్ణ న్మైమరచి పాడేటప్పుడు చూడాలని ఆమె కెప్పుడూ కోరికే. చివరి క్షణాల్లో కూడా ఆ ఆశను వదులుకో లేదు ఆ ప్రేమమయి.

పాట పూర్తిచేసి, మీనాక్షి శరీరానికి కన్నీటితో అభి షేకం చేశాడు రామకృష్ణ. సరస్వతి—అకస్మాత్తుగా హృదయంలో ఏర్పడిన లోటుతో, దుఃఖాన్ని అదిమి పట్టి సార్ద్ర నయనాలతో వంగి, గానప్రియ అయిన అత్తగారి పాదాలకు నమస్కరించింది.

డాక్టరుతో ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టిన మీనాక్షి భర్తకి చూడటానికి కింకేమీ మిగలలేదు అక్కడ. మీనాక్షి పెదవులపై మిగిలిన ఒక్క చిరునవ్వు, ఆమె నుదుటి రేఖలలోని సంతృప్తి మాత్రమే చూడగలిగాడు.

మీనాక్షి జీవిత సంగీతం ముగిసిపోయింది. అక్షరాలా ఆమెది జీవిత సంగీతమే! ★

సత్యం వద...

17—వ పేజీ తరువాయి

ఇంతసేపూ మౌనంగా చూస్తున్న నిర్మల, "అంత తొందర లెందుకు నాన్నగారు? ఈయన చదువు కున్నవారిలాగ కన్పిస్తున్నారు. అప్పుడే దొంగ అని నిర్ధారణ చేస్తే ఎలాగ? ఇందులో ఏదో పొరపాటు ఉన్నట్లుంది. స్వామిజీ ధ్యానంలోనుంచి లేచాక వారిని అడగండి" అని సలహా ఇచ్చింది.

ఆమె మాటలు సత్యానికి కొంత ధైర్యం కలి గించాయి. అహా ఏమిటీ కంఠమాధుర్యం అనుకొన్నాడు.

"అవునమ్మా! నువ్వు చెప్పింది బాగుంది. అలాగే చేద్దాం. అయినా ఇతణ్ణి ఇలాగ వదలివేయడం మంచి పనికాదు" అంటూ రామారావుగారు ప్రక్కనే ఉన్న ఇంకొక చిన్న గదిలోనికి సత్యాన్ని తీసుకు వెళ్ళారు. "నేను మళ్ళీ పిల్చేవరకూ ఇక్కడ కూర్చో" అని తను బయటకువచ్చి గదికి గొళ్ళెంపెట్టారు.

కొంత సేపటికి స్వామిజీ ధ్యానంపూర్తి అయింది. అది కనిపెట్టి రామారావుగారువెళ్ళి జరిగినదంతా వారికి విన్నవించారు.

స్వామిజీ కళ్ళు మూసుకొని అంతా శ్రద్ధగా విన్నారు. రామారావుగారు చెప్పడం పూర్తి కాగానే, "అతణ్ణి ఇక్కడకు తీసుకురండి" అన్నారు చిరు నవ్వుతో.

పోలయ్య, రామారావుగారు, నిర్మల ముగ్గురూ యిని తీసుకువచ్చి స్వామిజీ ఎదుట నిలబెట్టారు.

"సత్యానంద్! ఇదేనా రావడం? ప్రయాణం సుఖంగా నెరవేరిందా?" అని పలుకరించారు స్వామిజీ.

ఒక్కక్షణం నిర్ఘాంతపోయాడు సత్యం. వెంటనే చిన్న ఆశారేఖ ఉదయించిది అతడి ముఖంలో. "నమస్కారం". అన్నాడు. తక్కిన ముగ్గురూ ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారు.

"యోగాభ్యాసంలో గల శక్తి గురించి మా సత్యా నందుకు అంటూ నమ్మలేకపోయాం, అతడికి ప్రత్యక్ష నిదర్శనం ఇవ్వాలని సంకల్పించి రైలు అనే యంత్ర బలంపైన ఇతణ్ణి రెండవ రోడ్ని హరిద్వారంనుండి పంపించాము. ఆనాడే యోగబలంతో మేము ఒక లిప్తలో ఇక్కడికి వచ్చాము" అని రామారావు గారితో చెప్పి, తిరిగి సత్యంతో, "ఇక్కడ మమ్మల్ని చూడగానే నీ కళ్ళని నువ్వే నమ్మలేకపోయావు కదూ" అన్నారు స్వామిజీ.

రక్షించారు స్వామి అనుకొన్నాడు సత్యం. లేకపోతే ఈ అనుకోని అవాంతరంవలన తను ఎంత అప్రతిష్ఠపాలు కావలసింది! మనసారా సాష్టాంగ నమస్కారం చేశాడు సత్యం.

అనవసరంగా అనుమానించి అవమానించి నందుకు రామారావుగారు సత్యాన్ని క్షమాపణ వేడుకున్నాడు. "ఇందులో మీ పొరపాటు ఏమీలేదు. జరిగింది మరచిపోండి" అన్నాడు సత్యం.

"ఆ మాటకు వస్తే ఇందులో మాదే కొంత

లోపం ఉన్నది. 'ఈ విధంగా జరిగింది. మా శిష్యుడు వస్తాడు' అని ముందుగా మేము మిమ్మల్ని హెచ్చరించవలసింది. ఇంతకీ ఇప్పుడు మునిగింది ఏమీ లేదు" అన్నారు స్వామీజీ. రామారావుగారు తృప్తి పొందారు.

"నేను, మా సత్యానంద్ అలాగ తోటలో తిరిగి వస్తాము" అని లేచారు స్వామీజీ. సత్యం వారి వెంట పడ్డాడు.

తోటలో స్వామీజీ ఒక బెంచిపైన కూర్చున్నారు. సత్యం ప్రక్కన నిలబడ్డాడు.

"ఎంత ప్రమాదమైన పని చేశావో చూశావా?" అని అడిగారు స్వామీజీ.

అవును అన్నట్లు తల ఊపాడు సత్యం.

"సరే. ఎంత మహోపకారం చేశావో గ్రహించావా?" అన్నారు స్వామీజీ.

కృతజ్ఞతా పూర్వకంగా తల ఊపాడు సత్యం.

"ఇప్పుడు నిజం చెప్పు. నువ్వు ఏ గ్యాంగువాడివి? మీ ప్లాను ఏమిటి?" అని అడిగారు స్వామీజీ.

ఆ మాటలో గల అర్థం సత్యానికి కొన్ని క్షణాల వరకూ బోధపడలేదు. అర్థం కాగానే వెలవెల పోతూ, "రామ రామ! నేను దొంగ మాటలతో ఈ యింట్లో ప్రవేశించటం నిజమే కానీ, నేను దొంగల ముఠాలోవాడిని మాత్రం కాదు. భగవంతుడి సాక్షిగా చెప్తున్నాను. నేను ఇక్కడికి రావడానికి గల కారణం ఇది" అని సత్యం తన కథంతా స్వామీజీకి చెప్పాడు. తన రహస్యం బయట పెట్టవద్దని వారిని అర్థించాడు.

అంతా విని, స్వామీజీ చిరునవ్వు నవ్వారు: "నువ్వు చెప్పింది నాకు నిజంలాగే కనిపిస్తున్నది. కుర్రతనపు చేష్టలు!" అని లేచారు.

3

సత్యాన్ని రామారావుగారింట్లో అందరూ గౌరవంగా చూచేవారు. స్వామీజీ సలహాపైన అతడికి వసతిగా మేడపైనే ఒక గది ఇచ్చారు. తన ప్లాను మొదట్లో ఘోరమైన ప్రమాదంలో పడ్డా, చివరకు ఫలించినందుకు సత్యం చాలా ఆనందించాడు.

నిర్మల సత్యం—మనస్సుని ఇట్టే ఆకర్షించింది. ఆమెను మొదట చూడగానే "భేష్" అనుకొన్నాడు. సాధారణంగా సార్థకనామములు అరుదు. నిర్మలమైన శరీరచ్ఛాయ, నిర్మలమైన ముఖ వర్చస్సు, నిర్మలమైన మనస్సు గల ఆమెకు నిర్మల అనే పేరు సమంజసంగా ఉన్నది. చాలా తెలివైనది ఎంతో దూరాలోచన కలిగి ఆమె పి. యు. సి. చదువుతున్న రోజులలో తల్లి చనిపోయింది. ఇంట్లో ఇంకొక ఆడ దక్షత లేకపోవడంవల్ల రామారావుగారు ఆమెను చదువు మాన్పించి ఇంటికి రప్పించారు. ఈమె గురించి [illegible] గొప్పగా రాస్తే, చెల్లెలిని పొగుడుతున్నాడు అని అప్పుడు అనుకొనేవాడు సత్యం. కాని, ప్రత్యక్షంగా చూస్తుంటే ఈమెను పూర్తిగా వర్ణించలేకపోయాడేమో అనిపిస్తున్నది. నిత్యం సత్యం నిర్మలకోసం తహతహ లాడడం మొదలెట్టాడు. అవకాశాలు కల్పించుకొని, ఆమెతో కాలం గడిపేవాడు. నిర్మల కూడా ఏ అరమరిక లేకుండా సత్యంతో స్నేహంగా ప్రవర్తించేది. ఇద్దరూ అనేక విషయాల గురించి చర్చించుకొనేవారు. రోజులు ఎంత త్వరగా దొర్లిపోతున్నవో

సత్యం పద....

సత్యం గ్రహించలేదు.

ఒకరోజు సత్యం "పెళ్ళి గురించి మీ ఉద్దేశాలు ఏమిటి?" అని అడిగాడు.

నిర్మల ఆశ్చర్యంగా "మీరు నిత్యానందస్వామి శిష్యులు. మీ కీ పెళ్ళి ప్రస్తావన లెందుకు?" అన్నది.

"నేను వారి శిష్యుణ్ణి అంటే, వారిలాగ సర్వసంగ పరిత్యాగిని కాను. నేను ఫిలాసఫీ గ్రేడ్యుయేట్‌ని. పూర్వ పశ్చిమ వేదాంతాలలో గల భిన్న దృక్పథాల గురించి నేను కొంత రిసెర్చి చేస్తున్నాను. స్వామీజీ గొప్ప వేదాంతి. వారివలన మన హిందూ వేదాంతంలో గల కొన్ని కొత్త విషయాలు తెలుసుకొనేందుకు ప్రస్తుతం వారి శిష్యరికం చేస్తున్నాను. అంతే కాని, నేనేమీ సన్యాసిని కానండోయ్" అని సత్యం చెప్పాడు.

రాజారావుని ఫోర్జరీ నేరం మీద బోనులో నుంచోపెట్టారు.

"నాకసలు నా పేరు రాయడమే రాదే! నేనొక నిరక్షరాస్యుడిని..." అని గోల పెట్టాడు రా. రా.

"నీ పేరు రాసినందుకు కాదుగా నిన్ను నిర్బంధించింది!" అన్నారు జడ్జిగారు.

కె. వి. ఎస్.

"అలాగా" అన్నది నిర్మల. స్వామీజీ లాగున ఈయన కాషాయ వస్త్రాలు కట్టకుండా లాల్చీలు, గ్లాస్కో పంచెలు, చేతికి రిస్టువాచీ ధరిస్తాడేమిటి? అని నిర్మలకు ఒక సందేహం ఉండేది. అది ఇప్పుడు నివృత్తి అయింది.

"మరి నా ప్రశ్నకు జవాబు ఇచ్చారుకాదు" అన్నాడు సత్యం.

"మన పెద్దవాళ్ళు చూచిన సంబంధం చేసుకొనడం, ఆపైన భగవంతుడిదే భారం అనుకోవడం—అదే పెళ్ళి అంటే నాకు గల అభిప్రాయం" అన్నది నిర్మల.

"అయినా మీ కొక స్వంత అభిప్రాయం అంటూ ఉండాలికదా? ఇప్పుడు — మాటకు అనుకుందాం. మీ తండ్రిగారు మిమ్మల్ని నా కిచ్చి పెళ్ళి చేద్దామనుకొన్నారనుకోండి. మీ రిప్పుడు చెప్పిన దానిని బట్టి, మీరు ఎలాగా అంగీకరిస్తారు. కాని, వ్యక్తిగతంగా నన్ను పెళ్ళి చేసుకోవడం అంటే మీకు కొంచెం అయినా ఇష్టతో, అయిష్టతో ఉంటుందంటారా?" అన్నాడు సత్యం.

"ఉంటుంది" అన్నది నిర్మల.

"ఇంతవరకూ ఈ విషయంలోనికి వచ్చాం కాబట్టి ఒక ప్రశ్న అడుగుతున్నాను. అటువంటి పరిస్థితే సంభవించింది అనుకోండి. నేనంటే మీరు ఇష్టపడతారా?" అని అడిగాడు సత్యం.

"అటువంటి పరిస్థితి ఏర్పడనివ్వండి. అప్పుడు చెప్తాను" అన్నది నిర్మల నవ్వుతూ.

సత్యం ఎంత ప్రయత్నించినా ఆమె అంతకంటే ఎక్కువ ఏమీ చెప్పలేదు.

ఆ రాత్రి భోజనాలు చేస్తున్నప్పుడు, "అన్నయ్య అనవసరంగా విశాఖపట్నంలో ఉండిపోయాడు. వాడిని రమ్మని వ్రాశారా?" అని తండ్రిని అడిగింది నిర్మల.

"అన్నట్టు ఆ సంగతే మర్చిపోయానమ్మా. పోనీ, నువ్వైనా వ్రాయలేకపోయావా. ఇంతకీ ఇవ్వాళ తొమ్మిదవ తేది. రేపు వాడు ఎలాగా వస్తాడు" అన్నారు రామారావుగారు.

"వస్తాడో, లేకపోతే 'స్వామీజీ రాలేదు' ఇంకా కొన్నాళ్ళు నిరీక్షించమంటారా?' అని ఉత్తరం వ్రాస్తాడో" అన్నది నిర్మల.

"అవునమ్మా! నీపాటి ఆలోచన నాకు లేకపోయింది. స్వామీజీ ఇక్కడకు వచ్చినట్టు పాపం వాడికి తెలియదుకదూ. వెంటనే రమ్మని ప్రొద్దుట టెలిగ్రాం ఇస్తాను" అన్నారు రామారావుగారు.

సత్యం ఆ రాత్రి మంచంమీద కూర్చుంటూ, తన కర్తవ్యం గురించి ఆలోచించాడు. తెల్లవారితే పదవతేది. ఎంత వేగంగా వచ్చేసింది! ఈ రాత్రివరకూ తనకు గుర్తుకు రానేలేదు. ఇక ఈ రాత్రే తను పయనం కావాలి; తప్పదు. లేకపోతే రేపు విశ్వం దిగుతాడు. వాడు రాగానే, "ఏమిరా సత్యం! నువ్వెప్పుడు వచ్చావూ?" అని పలకరించాడా ఇక చూడు రసాభాస. దానికితోడు "ఏడీ మాటే నాన్నగారు! మన నిర్మల సంబంధం గురించి నేను వ్రాసింది" అన్నాడంటే తను అన్‌డన్! రామారావుగారు, నిర్మల, ఆ మాటకు వస్తే విశ్వం కూడా తనని అతడు వంచించాడని బాధ పడక తప్పదు. సాఫీగా నడుస్తున్న వ్యవహారం పాడయిపోతుంది. పైగా నిత్యానందులవారు తనని 'నా శిష్యుడు' అని చెప్పారు. వారి మాట అబద్ధం అని అందరికీ తెలిసిపోతుంది. తనకు స్వామీజీ అంత ఉపకారం చేసినందుకు ఇదా ప్రతిఫలం?

ఇంకా నయం. అనుకోని గండం గడిచింది. ఈ సంగతి సత్యానికి ఇంతవరకూ తోచనేలేదు. ఈ తండ్రీ, కూతురూ మరచి పోబట్టిగాని, లేకపోతే తను వచ్చిన మర్నాడో, మూడవనాడో ఆ విశ్వం దిగి ఉంటే, కొంప మునిగిపోను.

ఇప్పుడు సత్యంకు నిర్మలను విడిచి వెళ్ళిపోవడం ఎంతమాత్రం ఇష్టంలేదు. నిర్మలకి కూడా తన పైన అనురాగం ఏర్పడ్డట్టే కనబడుతోంది. కాని, పైకి ఏదీ స్పష్టంగా చెప్పడంలేదు. ఆమెకు తనని వివాహం చేసుకోవడం అంటే ఇష్టమే అనే సంగతి తనకు పూర్తిగా తెలియాలి. అంతవరకు తను ఎలా పోగలడు?

బాగా ఆలోచించాడు సత్యం. తను మొదట వేసిన ప్లాను ప్రకారం ఈ రాత్రి తను అంతర్ధానం కావలిసిన అవసరం ఇప్పుడు అంతగా లేదు. ఎందుకంటే, స్వామీజీ తనకంటే ముందుగా ఇక్కడికి రావడం, తనని వారు తమ శిష్యుడని అనుకోకుండా చెప్పడం జరిగాయి. ఇక ఒక్క విశ్వం తన రహస్యం బయట పెట్టకుండా ఉన్నాడా, తను మరి వెళ్ళిపోనక్కరలేదు. నిశ్చింతగా ఎన్నాళ్ళైనా ఉండిపోవచ్చును. కనీసం స్వామీజీ ఉన్నంతకాలం ఉండవచ్చును. ఈలోగానే తనకు, నిర్మలకీ పెళ్ళి నిశ్చయం కావడం జరుగుతుంది. అప్పుడు నిజం బయట

పెట్టడానికి ఏమీ అభ్యంతరం ఉండదు. కథ సుఖాంతంగా పూర్తవుతుంది. అంటే, విశ్వం రేపు రాగానే తనని గుర్తుపట్టకూడదు. ఉత్తరంలో వాడు వ్రాసిన సత్యం, ఈ సత్యానంద్ ఒక్కడే అన్నమాట రామారావుగార్కి, నిర్మలకి తెలియనివ్వకూడదు. విశ్వం తనని ఇదే మొదటిసారిగా చూచినట్టు ప్రవర్తించాలి. ఈ సంగతి వాడు ఈ ఇంట్లో కాలుపెట్టేలోగా వాడికి తెలియచెయ్యాలి. వాడేమైనా నొచ్చుకుంటే, "నీ చెల్లెలి గురించి నీ ఉద్దేశం నెరవేరుతున్నది. నా షరతు నాకు నెరవేరింది. ఇందులో నువ్వు కోపం తెచ్చుకోవలసింది ఏమీలేదు" అని నచ్చచెప్పాలి. తన రహస్యం బయటపెట్టవద్దని వాడిని బ్రతిమాలాలి.

రేపు విశ్వం రైలు దిగగానే, స్టేషనువద్ద ఇదంతా చెప్పాలి అనుకొన్నాడు సత్యం. కాని, వెంటనే ఇందులో ఒక ప్రమాదం ఉన్నదని గ్రహించాడు. విశ్వం వస్తున్నాడని రామారావుగారు కాని, నిర్మల కాని, కనీసం పాలయ్య కాని స్టేషనుకు వస్తే? తను ఇక విశ్వం చుట్టుప్రక్కలకు పోవడానికి వీలుండదు. మరి తను విశ్వానికి ఇదంతా ఎలాగ చెప్పడం? చివరకి ఈ రాత్రి తను విశాఖపట్టణం వెళ్ళడం, విశ్వంతో అన్ని సంగతులు చెప్పడం, తిరిగి రేపు మెయిలులో రావడం ఒక్కటే మార్గం అనే నిశ్చయానికి వచ్చాడు సత్యం. బహుశ తను అక్కడ ఉన్నప్పుడే, రేపు రామారావుగారు ఇచ్చే టెలిగ్రాం విశ్వానికి అందవచ్చును. వెనకనుంచి ఎక్స్‌ప్రెస్‌లో రమ్మని విశ్వంతో చెప్పాలి.

తనకు ఈ రాత్రి హఠాత్తుగా ఎక్కడికో వెళ్ళవలసిన అవసరం కలిగింది అని వీళ్ళకు ఎప్పుడు చెప్పడం? అనే చిక్కు వచ్చింది. టైము చూచాడు సత్యం. పన్నెండున్నర అయింది. ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా ఉన్నది. అంతా నిద్రలో ఉన్నారు. వీళ్ళకు నిద్రాభంగం చెయ్యడం మంచిపనికాదు. పైగా ఇప్పటి కిప్పుడు ఏం మునిగింది అని ఎవరైనా ప్రశ్నిస్తే, ఏమిటి సమాధానం చెప్పడం? అంతకంటే "అర్జంటు పని జ్ఞాపకం వచ్చి గ్రామాంతరం వెళ్ళవలసివచ్చింది. రేపు మెయిలులో తిరిగి వస్తాను. ఈ విషయం ఉదయం స్వామీజీకీ, అయ్యగారికీ, అమ్మాయిగారికీ చెప్పు" అని తలుపు తీసే పాలయ్యతో చెప్పి వెళ్తే మంచిది. విశ్వంతో చెప్పవలసింది కాస్తా చెప్పి వేస్తే తన ఆందోళన తగ్గుతుంది. తిరిగి మెయిలులో వస్తున్నప్పుడు ఏదో కారణం ఆలోచించి రాగానే వీళ్ళకు చెప్తే వదలిపోతుంది.

తన ప్రయాణానికి ఇంకొక ఘంట టయిము ఉన్నది. ఎవరైనా లేచి చూస్తారేమో అని ప్రయాణ సన్నాహాలు పూర్తిచేసి, లైటు ఆర్పి, గప్‌చిప్‌గా కుర్చీలో కూర్చున్నాడు సత్యం. మనకు అవసరం కలిగినప్పుడు కాలం ఎంత నెమ్మదిగా తిరుగుతుందో ఇప్పుడు అర్థం అయింది సత్యానికి. పెద్దముల్లు కదలడం మానేసింది. ఇక చిన్నముల్లు మాట సరేసరి. ఎంతసేపు నిరీక్షించాడో తెలియదు. ఎలాగైతేనేం, చివరికి ఒంటిఘంటన్నర అయింది. ఇక బయల్దేరవచ్చును అనుకొని లేచాడు సత్యం.

ఇంతలో, "దొంగ, దొంగ" అన్న కేక వినిపించింది.

సత్యానికి ఆ కేక అర్థం కావడం, అది నిర్మల గొంతుక అని గుర్తుపట్టడం, రెండు క్షణాలు తీసుకుంది. అప్పటి కప్పుడే వరండాలో [illegible] పాదాలు వేస్తూ, ఎవరో పరిగెత్తి పోతున్నట్టు చప్పుడు వినిపించింది. ఒక్క గెంతుతో గదిలో నుంచి పైకి సత్యం ఉరికాడు. అదే సమయానికి దొంగ ఆ గది ద్వారం దాటి పోతున్నాడు. అమాంతంగా సత్యం దొంగని పట్టుకున్నాడు.

కాని, దొంగ రెండు కుదిలింపులతో సత్యాన్ని వదిలించుకొని పారిపోయాడు. ఈ పెనుగులాటలో దొంగ చేతిలో ఉన్న సంచిమాత్రం సత్యం చేతిలో ఉండిపోయింది. ఎలాగైనా దొంగను తిరిగి పట్టుకోవాలనే పట్టుదలతో సత్యం దొంగ వెంట పరిగెత్తాడు. పది అడుగులు వేశాడో, లేదో వెనకనుంచి రెండు బలమైన చేతులు వచ్చి అతడిని పట్టుకున్నాయి. ఉత్తర క్షణంలో వరండా అంతా దీపాల వెలుతురుతో నిండిపోయింది.

సత్యం వెనకకి తిరిగి చూచాడు. పాలయ్య తనని పట్టుకొన్నాడు. వెనకనుంచి "వదలకు; వదలకు" అంటూ రామారావుగారు, వారి వెనక నిర్మల వస్తున్నారు.

"నేను దొంగనుకాను; సత్యానందాన్ని. దొంగ పారిపోతున్నాడు. వెళ్ళి వాడిని పట్టుకో. నన్ను పట్టుకొంటావేం?" అని అరిచాడు సత్యం కోపంతో.

"నోర్ముయ్. దొంగతనం చెయ్యడమే కాకుండా, ఇంకా దొంగ పారిపోతున్నాడని బొంకుతున్నావా?" అని గర్జించారు రామారావుగారు.

4

ఇదేమిటి అనుకున్నాడు సత్యం. "నేనా దొంగని? దొంగని పట్టుకొందామని నేను పరిగెత్తుతూంటే నన్ను పట్టుకొని దొంగ అంటారా? నయం" అన్నాడు.

"ముందు ఆ చేతిలోని సంచి ఏమిటో నన్ను చూడనీ" అని సత్యం చేతిలోని సంచి రామారావుగారు [illegible] లాగి, విప్పి చూశారు. వంద రూపాయల నోట్ల కట్టలు, పది రూపాయల నోట్ల కట్టలు, నగలు కళ్ళు జిగ్గుమన్నట్టు సంచినిండా నిండి ఉన్నాయి.

"నా ఇనప్పెట్టె ఖాళీ చేశావా? ఇన్నాళ్ళూ నాకి శిష్యుణ్ణి అని చెప్పి నా ఇంట్లో చేరి, చివరికి ఈ దుర్మార్గానికి పూనుకొన్నావన్నమాట. నిన్ను ఏం చేస్తానో చూడు" అన్నాడు రామారావుగారు.

"మీరు పొరపాటు పడుతున్నారు. నేను దొంగను పట్టుకొన్నాను. కాని, వాడు నన్ను విడిపించుకొని పారిపోయాడు. ఆ పెనుగులాటలో ఈ సంచిమాత్రం నా చేతిలో ఉండిపోయింది. ఇది నిజం; నా మాట నమ్మండి" అన్నాడు సత్యం.

"అమ్మాయి దొంగ దొంగ అని కేక వేసేటప్పటికి నువ్వు ఎక్కడ ఉన్నావ్?" అని రామారావుగారు అడిగారు.

"నా గదిలో ఉన్నాను."

"ఏమిటి చేస్తున్నావ్."

"అర్ధరాత్రి ఏమిటి చేస్తాను? పడుకొన్నాను"

"మరి ఆ ఇస్త్రీ—మడతలు చెడని పేంట్లు, లాల్చీ, ఆ గ్లాస్కో ధోవతి ఎప్పుడు వేసుకొన్నట్టు? ఎందుకు వేసుకొన్నట్టు?" అన్నారు రామారావుగారు.

చచ్చాం అనుకొన్నాడు సత్యం. ఏమిటి చెప్పడం? హఠాత్తుగా తను ప్రయాణం తల పెట్టానని ఇప్పుడు చెప్పినా, వీళ్ళు నమ్మరు. కాళ్ళలోంచి వణుకు కంపం మొదలెట్టింది.

"నోటి వెంట మాట రాకుండా ఉన్నావేం?" అని రామారావుగారు హెచ్చరించారు.

"నేను నిర్దోషిని అని మీకు ఎలాగ రుజువు చెయ్యాలో నాకు తెలియడం లేదు" అన్నాడు సత్యం.

ఐస్‌క్రీంలూ, కూల్‌డ్రింకులూ ప్రొఫెసరయ్యా ఉపసంహరించింది మరేంటు కనుకొన్నావ్…?!
ఓ. బాపుకుంటున్న తల్లాగ తెలుసుకోవాలి!

మంచి పుస్తకాలు

జీవిత రహస్యాలు:- మీ దాంపత్యసుఖానికి అనేక కామ సూత్రాలు:-......రూ. 3-50
యువతి:- స్త్రీలను గురించి అనేక కుతూహల విషయాలు......రూ. 3-50.
సంతానము:- గర్భనిరోధానికి 60 నవీన సులభ మార్గాలు......రూ. 3-50
ఆమ్లుక రహస్యాలు:- వ్యాపారంలో లక్షలు సంపాదించే అనేక కొత్తదారులు. రూ. 6-00
ఉద్యోగదర్శిని:- మనదేశంలోని అన్నిరకాల ఉద్యోగాలు, అర్హతలు, పొందే మార్గాలు రూ. 5-00
ఆత్మజ్ఞానము:- శరీరానంతరం ఆత్మను గురించిన నవీన శాస్త్ర పరిశోధనలు. రూ. 2-50
పోస్టు ఖర్చులుచితం. క్రింది ఎడ్రస్సుకు వ్రాస్తే వి. పి. పోస్టుద్వారా మీఇంటికి పంపబడును.

దేశసేవ ప్రచురణలు, ఏలూరు, ఆంధ్ర.

మంచి రహస్యం

గ్లోరియా ద్రవాన్ని మీ ముఖానికి రుద్ది తుడిచినంతలో అద్భుతమైన కాంతిని, మంచి అందాన్ని వెంటనే తెచ్చును. ముఖంలో ముదిరూపును పోగొట్టి చక్కని లేతదనాన్ని తెచ్చును. ఎండకు వచ్చే నలుపును, మొటిమలను నమ్మకంగా పోగొట్టును. వెల రూ. 1-75 అన్నిషాపుల్లో దొరకును.

JANITA PRODUCTS ELURU. A.P.

ఇంటిల్లిపాదికీ ఆనందం చేకూర్చే
ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక
తప్పక చదవండి!

RATNAM'S N-OIL

(పై పూతకు మాత్రమే)

అంగ నరములు బలహీనత చెంది, చిన్నదై వచో తిరిగి యథాప్రకారం అయి పూర్తి సౌఖ్యమనుభవించుటకు 50 సం॥ ప్రఖ్యాతి గలది. 1 సీసా రూ. 10/-లు. వి.పి. 1-50. కావలసినవారు ఎడ్వాన్సు పంపేది. ఇందులో స్పెషల్ రకం అర్జంటు గుణమునకు రూ. 25-0-0 లు. వి.పి. రూ. 2-00

డాక్టర్ రత్నం సన్స్, (Estd 1904)
మలకపేట బిల్డింగ్స్, ఆజంపూరా మార్కెట్ వద్ద, హైదరాబాద్ 24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

క్రొత్త పెద్ద డబ్బా
కాల్గేట్ బేబీ పౌడరు

ఎక్కువ పౌడరు...
ఎక్కువ పొదుపు...
సులభంగా పెట్టగల
క్రొత్త మూత!

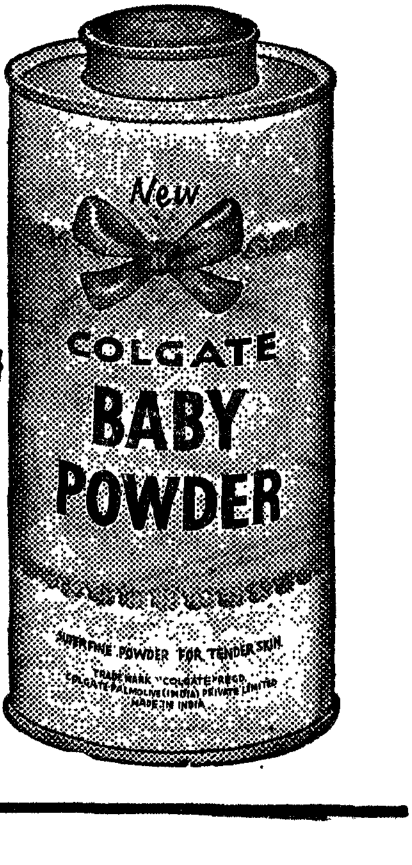

పసిపాప యొక్క
లేత చర్మమునకు
ఉపశమనము కలిగించును!

సత్యం వద...

"నువ్వు నాకేమీ బుజావు చెయ్యనక్కరలేదు. ఇప్పుడే పోలీసు వాళ్ళని రప్పిస్తాను. వాళ్ళకే రుజువు చేసుకో. పోలయ్యా, పోలయ్యా! ఏడీ? ఎక్కడికి పోయాడు వాడు?" అన్నారు రామారావుగారు.

"తొందర—పడకండి నాన్నగారు. వీరు నిత్యానంద స్వామిజీ శిష్యులు. జరిగినదంతా వారికి చెప్పడం మన విధి. ఆ తర్వాత వారు ఎలాగ చెప్తే అలాగ చెయ్యవచ్చును" అన్నది నిర్మల.

"అవునమ్మా. అలాగే చేద్దాం. ఇతణ్ణి పని లేపి ఈ పోలయ్యగాడు ఎక్కడికి పోయినట్టు?" అని రామారావుగారు సత్యంతో, "నువ్వు తప్పించుకు పారిపోయావా, త్రిలోకాలలోనైనా నిన్ను పట్టించగలను. మర్యాదగా నిత్యానందస్వామివారి వద్దకు పద" అన్నాడు.

"నిత్యానందస్వామిజీ వచ్చారు నాన్నగారు" అంటూ రంగంలో ప్రవేశించాడు విశ్వం.

అందరూ ఒక్కమారుగా చూచారు. తెల్లటి బట్టలు, తెల్లటి రూపం, తేజోవంతం అయిన ముఖం గల ఒకాయన విశ్వం వెనుక నిల్చి ఉన్నారు.

"ఏమిటి" అన్నారు రామారావుగారు.

"నిత్యానందస్వామిజీ, నాన్నగారు! అలాగ అర్థం కానట్టు నిలబడి చూస్తారేం?" అంతా నవ్వంగా లేనట్టు అప్పుడు తెలుసుకొన్నాడు విశ్వం. "ఏదో గొడవ జరుగుతున్నట్టుందే! వీధి తలుపులు తీసే ఉన్నాయేం? ఇంటినిండా అర్ధరాత్రి వేళ ఈ లైట్లు వెలగడం ఏమిటి? దొంగతనం జరిగిందా? అదెవరు—సత్యంలాగ ఉన్నాడే! సత్యమే! ఏంరా సత్యం, నువ్వెప్పుడు వచ్చావు, వీడి మాట నాన్నగారు నేను మీకు ఉత్తరం వ్రాసింది—మన నిర్మలను ఇచ్చి పెళ్ళి చెయ్యమని" అన్నాడు.

అంతా నిశ్శబ్దం అయిపోయింది. ఎవరినోటా మాట లేదు. సత్యం మాత్రం, "హలో విశ్వం" అన్నాడు వెర్రిమొహం వేస్తూ.

నిశ్శబ్దం ఛేదిస్తూ, రామారావుగారు అన్నారు. "నీకు మతిపోయిందా నాకు మతిపోయిందా? వారం రోజులనుంచి నిత్యానందస్వామిజీ మన ఇంట్లో ఉంటున్నారు. ఇప్పుడు వీరెవరినో తీసుకువచ్చి నిత్యానందస్వామి అంటావేమిటి? వారి శిష్యుడు ఈ సత్యానంద్ చిన్న ఇంటికి వారిని తెచ్చిపెట్టి మన ఇల్లు కొట్టేశాడు. ఇతడు నీ స్నేహితుడు సత్యం ఎలాగయ్యాడు?"

ఈసారి తోభపడక పోవటం విశ్వం వంతు. తనతో వచ్చిన వారితో "తమకు జరుగుతున్న అగౌరవానికి క్షమించండి. ఇక్కడి వ్యవహారం అంతా అయోమయంగా ఉన్నది" అని చెప్పి, "ఏమిటమ్మాయ్ ఈగొడవ? నాకు కొంచెం అర్థం అయినట్టు చెప్పు" అని విశ్వం నిర్మలను అడిగాడు.

నిర్మల టూకీగా సత్యానంద్ రావడం, అంతకు ముందే నిత్యానందస్వామిజీ రావడం, ఇన్నాళ్ళు ఎలాగ గడిచింది, ఈ రాత్రి తనకు నిద్రలో మెలకువ రావడం, పెద్ద గదిలో దొంగ చిన్న టార్చి లైటు వెలుతురుతో ఇనపపెట్టె తీస్తుండడం, తను చూచి కేకలు వెయ్యడం, సత్యం పట్టుబడడం వగైరా అంతా చెప్పింది.

"మరి నా వద్ద టార్చి లైటు లేదే" అన్నాడు సత్యం

"ఇదేదో పెద్ద గొడవవే. ముందు ఆ మొదటి నిత్యానందస్వామి వారెవ్వరో వారివద్దకు వెళ్దాం పదండి. అక్కడే ఉన్నది కీలకం. అన్ని సంగతులు తేలిపోతాయి" అన్నాడు విశ్వం.

మేడదిగి అందరూ నిత్యానందస్వామి వారి గదివద్దకు వెళ్ళారు. తలుపులు తెరిచే ఉన్నై. లైటు వెలిగించాడు. విశ్వం. నిత్యానందస్వామివారు లేరు. నేలమీద ఒక మాయగడ్డం, ఒక జత కాషాయ వస్త్రాల మాత్రం పడిఉన్నై.

"ఈ గడ్డం, ఈ కాషాయ వస్త్రాలు మనకు బహూకరించి వెళ్లాయనమాత్రం చిత్తగించినట్లుంది ఏ స్వాములవారు" అన్నాడు విశ్వం.

"పచ్చి దొంగ, పారిపోయాడు. దొరికితే వాడి పని పట్టేద్దును" అంటూ పోలయ్య వచ్చాడు. అందరూ ప్రశ్నార్థకంగా చూచారు.

"నాకు మొదటినుండీ ఈ స్వామి అంటే అనుమానమే. అందుకే సత్యానందంబాబు 'నేను దొంగనుకాను, దొంగ పారిపోతున్నాడు' అనగానే నేను ఆయనను విడిచి తిన్నగా ఈ గదివద్దకు వచ్చాను. అప్పటి కప్పుడే వాడు వీధి తలుపులు తెరుచుకొని పారిపోతున్నాడు. నేను కొంత దూరం వెంట పరుగెత్తాను. కాని, లాభం లేకపోయింది" అన్నాడు పోలయ్య.

"ఇప్పటికే నిత్యానందస్వామిజీ ఎవరో మీకు రూఢి అయిందా? వెంటనే వారి క్షమాపణ కోరండి" అని తండ్రితో విశ్వం చెప్పాడు.

5

రామారావుగారు రెండు చేతులు జోడించి నిత్యానందస్వామిని క్షమాపణ వేడుకొన్నారు. స్వామిజీ వెంటనే "నాకు పరిస్థితి అంతా బోధపడింది. మీరేమీ బాధ పడకండి" అన్నారు.

"స్వామిజీ రేపు వస్తామని ఒకరోజుముందుగానే ఎలాగ రాగలిగారు?" అని కొడుకుని ప్రశ్నించాడు రామారావుగారు.

"వారు వ్రాసిన ప్రకారం ఇవ్వాళ మెయిలు లోనే వచ్చారు. నేను వారి దర్శనార్థం దివ్యజ్ఞాన సమాజానికి సాయంత్రం వెళ్ళాను. అప్పటికి వారెవరితోనో మాట్లాడుతున్నారు. ఆ తర్వాత నేను వారితో మాట్లాడాను. వారి రాక కోసం నేను వారం రోజుల నుండి అక్కడ నిరీక్షిస్తున్నానని చెప్పాను. "అయ్యో అలాగా ఐతే ఇప్పుడే మీ వూరు వెళ్ళిపోదాం పద" అన్నారు. అప్పటికి సరిగ్గా ఎక్స్‌ప్రెస్‌కు వేళ అయింది. వెంటనే బయల్దేరి వచ్చాం" అని విశ్వం చెప్పాడు.

"అంటే విశాఖ పట్టణంనుండి అర్ధరాత్రి వస్తుంది—ఆ బండిలో వచ్చారన్నమాట" అన్నాడు పోలయ్య.

"అసలు ఈ దొంగవెధవ మనఇంట్లో ఎలాగ ప్రవేశించగలిగాడు ?" అని అడిగాడు విశ్వం.

పోలయ్య చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

ఒకరోజు రామారావుగారు వీధిలోకి వెళ్ళేటప్పటికి ఈ మాయసన్యాసి వారి మేడవైపు పరిశీలించి చూస్తున్నాడు. పోలయ్య రామారావుగారి వెనకనే ఉన్నాడు.

"ఏం కావాలయ్యా ?"అని రామారావుగారు ఆ సన్యాసిని అడిగారు.

"సర్వం వదలిన సన్యాసులం— మాకేమి కావాలయ్యా" అని తిరిగి ప్రశ్నించాడు స్వామి. వాడి మాటలలో ఎంత తీవి, ఎంత గర్వం !

"అయితే మీ రిక్కడికి ఎందుకువచ్చారు ?" అని రామారావుగారు మర్యాదగా అడిగారు.

"నిన్ను తరింప చెయ్యడానికి" అన్నాడు సన్యాసి.

"తమరు ఎక్కడినుండి వచ్చారు ?" అని అడిగారు రామారావుగారు.

"మేము— హరిద్వారం నుంచి" అని ఒక్క క్షణం ఆలోచించి చెప్పాడు సన్యాసి.

వాడు 'హరిద్వారంనుంచి' అనడం వాడిరొట్టె నేతిలోపడింది. వెంటనే రామారావుగారు "తమరు నిత్యానందులా ?" అని అడిగారు.

"అవును. మేము నిత్యమూ మీరు చెప్పినట్లు ఆనందులమే" అన్నాడు వాడు.

ఇక చెప్పేదేముంది ? "దయచెయ్యండి స్వామి" అని రామారావుగారు అతి మర్యాదగా వాడిని ఇంట్లో ప్రవేశపెట్టారు. చావిట్లో కుర్చీపైన వాడిని కూర్చుండబెట్టి "తమరు పదవతేదీకి వస్తామని ఉత్తరం వ్రాసి ఇంతముందుగా వచ్చేస్తే తమరని మాకు ఎలాగ తెలుస్తుంది? మా అపచారాన్ని మన్నించండి" అని రామారావుగారు అన్నారు.

"ప్రోగ్రాముల ప్రకారం రావడానికి మేమేమీ మినిస్టర్లం కామే ! ముందుగా ఎందుకువచ్చామో ముందు ముందు మీకే తెలుస్తుంది" అన్నాడు సన్యాసి.

"అంటే ఇదే అర్థం కాబోలు వాడిధైర్యం మండా !" అని ముగించాడు పోలయ్య.

"నాకు ఇరవైనాల్గు ఘంటలూ నిత్యానంద స్వామిజీవారి ధ్యాసే. ఇదివర కెన్నడూ వారిని లేదుకదూ, గడ్డాలూ మీసాలూ ఉంటాయను కొన్నాను. సరే ఏదో మోసపోయాను. శిక్షకూడా అనుభవించాను. ఇక నా సందేహాలన్నీ తీర్చండి. ఈ సత్యానంద్ నీ రూమ్మేటు సత్యనారాయణ అంటున్నావే. ఇతడికీ ఈదొంగకీ ఏమిటి సంబంధం?" అని రామారావుగారు అడిగారు.

"దాని గురించే ఇంతసేపూ ఆలోచిస్తున్నాను. నాన్నగారు! ఈ సత్యంగారిని ఈ దొంగసన్యాసి ఎరగనే ఎరగడు. ఇక్కడకు వచ్చాకే వీళ్ళు ఒకరి నొకరు ప్రథమంగా చూడడం అని నా అభిప్రాయం" అన్నది నిర్మల.

"అలాగైతే ఈ సత్యంగారు తన శిష్యుడని బొంకవలసిన అవసరం వాడికి ఏమిటి కలిగింది ?" అన్నారు రామారావుగారు.

"సత్యంగారు సత్యానంద్‌గా మన ఇంట్లో ప్రవేశించినప్పుడు మీరు పోలీసులనిపిల్చి ఆయనని అప్పగిస్తామన్నారుకదూ. ఒకధ్యానంచేస్తూ వాడు అంతా విన్నాడు. పోలీసులు ఇక్కడికి రావడం అంటే వాడి భయం వాడిది. వీరిని తన శిష్యుడని ఒప్పుకొంటే ఆ ప్రమాదం తప్పుతుందని చిన్ననాటకం ఆడాడు. వీరెవ్వరో, ఎందుకీ మారువేషంతో ప్రవేశించారో వివరాలన్నీ ఆ తర్వాత వాడు వీరిని అడిగి తెలుసుకొని ఉండాలి" అన్నది నిర్మల సత్యంవైపు చూస్తూ.

నిజమే అన్నట్లు తలవూపాడు సత్యం.

"అంటే వీరు నిజంగా నిత్యానందస్వామిజీ శిష్యులే అయివుంటే ఆ మాయ సన్యాసి సంగతి అప్పుడే బయల్పడి ఉండునన్నమాట. సరే బాగుంది. కాని ఇంతకీ ఈ సత్యం మన ఇంటికి ఇంత ప్రచ్ఛన్నంగా రావలసిన అవసరం ఏమిటి ?" అన్నారు రామారావుగారు.

"అది మాత్రం నాకు బోధపడలేదు" అన్నది నిర్మల.

"వీడికి మనస్సులో ఒకబాధ ఉన్నది. తను పెళ్ళి చేసుకోబోయే అమ్మాయిని— తను కాబోయే భర్త అని ఆమెకు తెలియనివ్వకుండా— దగ్గరనుండి కొంతకాలం ఆమె నడత గమనించాలట. అన్ని విధాలా తనకు నచ్చితే అప్పుడు చేసుకొంటాడట. అందుకే వేషంతోవచ్చి ఉంటాడు" అని చెప్పాడు విశ్వం.

నిర్మల మొహం ఎర్రబారింది.

"నీ వాలకం చూస్తే ఈ రాత్రి ప్రయాణం పెట్టుకొన్నట్లు కనబడుతోంది. ఎక్కడికి బయల్దేరావ్ సత్యానంద్ — సత్యం ?" అని ప్రశ్నించారు రామారావుగారు.

విశ్వం వైపు తల ఎత్తిచూచి "ఈ రాత్రి నీవద్దకే బయల్దేరబోయాను. నన్ను ఇదివరకు చూడనట్లు ఈ ఇంట్లో నిన్ను ప్రవర్తించమని చెప్పడానికి" అన్నాడు సత్యం.

"నేను పదవతేదీని ఇక్కడికి వస్తానని నీకు మొదటినుండీ తెలుసును. ఎందుకైనా మంచిదని రెండురోజులుముందే నువ్వు రావడంగాని కనీసం ఒక ఉత్తరం వ్రాయడంగాని చెయ్యలేక పోయావా? అన్నాడు విశ్వం.

"నిర్మలను చూచాక ప్రపంచమే మరచి పోయాను. ఆఖరి క్షణంలో నీ సంగతి జ్ఞాపకం వచ్చింది." అన్నాడు సత్యం.

"మీ నిర్మల అంటే ఈ సత్యంగారికి బాగానే ఇష్టం కలిగినట్లుంది. పాపం ఇన్ని బాధలుకూడా పడ్డాడు. మరి ఇతడంటే మీ అమ్మాయికి ఇష్టమేనా ?" అని నవ్వుతూ నిత్యానంద స్వామిజీ రామారావుగార్ని అడిగారు.

"ఏమమ్మా ఏమంటూ !" అని రామారావుగారు కూతుర్ని అడిగారు.

"ఛీ! ఛీ! పచ్చి అబద్ధాలమనిషి! నాకు ఇష్టం లేద." అన్నది నిర్మల. ★

ఒక చిన్న ఊళ్ళో జబ్బుపడ్డ పెద్దమనిషి అక్కడ డాక్టర్ని కన్‌సల్‌ట్ చేశాడు.

"ఒక వారం వరకూ ఈ ఊళ్లోనే ఉండి, పళ్లు తప్ప వేరేమి తినరా" దన్నాడు డాక్టరుగారు.

"గుణమిస్తుందంటారా?" అని అడిగాడు పె. మ.

"మీకు గుణం ఇచ్చినా ఇవ్వక పోయినా, ఈ ఊళ్లో మా తమ్ముడి పళ్ళపాపుకి మంచిదే" అన్నాడు డాక్టరుగారు.

కె. ఎ. ఎస్.